

Η ΑΡΑΠΙΣΣΑ

Μια φορά κι ένα καιρό ζούσε μια Αράπισσα κι είχε μια κοπέλα άσπρη σαν τα κρύα τα νερά. Και για να μην την κλέψουν την είχε κλείσει στο σπίτι και δεν την άφηνε να βγει έξω.

Όταν μεγάλωσε η κόρη τη ρώτησε τη μάνα της, που ήταν Αράπισσα, τι θέλει απαν' στ' αρμάρι το χτένι τ' αργαλειού. Λέει εκείνη:

- Παιδί μου το 'χω όταν με κυνηγάνε να το ρίχνω πίσω μου και να γίνεται ψηλός τοίχος.
- Το τυλιγάδι γιατί το 'χεις;
- Για να γίνονται βουνά απέραντα να μη μπορούνε να με φτάσουνε οι εχθροί μου.
- Και την πλάκα το σαπούνι; τη ρώτησε η κόρη της.
- Να το πετάω πίσω μου και να γίνεται απέραντη θάλασσα, να μη μπορούν να τη διαβούν, είπε η Αράπισσα.

Μια μέρα περνούσε από κει ένα βασιλόπουλο. Την είδε που καθόταν στο παράθυρο και την αγάπησε για την ομορφιά της. Τότε της είπε:

- Ρίξε μ' τα μαλλιά σου ν' ανεβώ.

Κι εκείνη έριξε τα μαλλιά της και τον ανέβασε. Πήρανε μαζί το χτένι, το τυλιγάδι και το σαπούνι και φύγανε καβάλα στ' άλογο.

Όταν γύρισε η Αράπισσα δε βρήκε την κοπέλα της εκεί και τους πήρε από κοντά. Όταν κόντευε να τους φτάσει η κοπέλα πέταξε πίσω της το χτένι και έγινε ψηλός τοίχος. Αλλά η Αράπισσα τον σάλτησε τον τοίχο. Κι όταν κόντευε να τους φτάσει πάλι, η κοπέλα πέταξε πίσω της το τυλιγάδι και γίνανε απέραντα βουνά. Αλλά η Αράπισσα ήταν τόσο δυνατή που τα διάβηκε. Και κοντά να τους φτάσει η κόρη πετάει το σαπούνι και γίνεται ωκεανός.

Τότε η Αράπισσα αφρόιασε απ' το κακό της γιατί δεν μπορούσε να φτάσει την κόρη της, την καταράστηκε και είπε:

Αφήγηση της Ουρανίας Καλύβα στην Ειρήνη Κατσαρού.

- Όσες ασπράδες έχει, τόσες μαυράδες να βγάλει.
Κι αμέσως η κοπέλα έγινε μαύρη.

Το βασιλόπουλο την πήγε στο παλάτι και την έκρουσε σ' ένα δωμάτιο. Ντρεπόταν να την παρουσιάσει στον πατέρα του μαύρη έτσι όπως ήταν.

Την άλλη μέρα έστειλε στη μάνα της έναν υπηρέτη να της πει ότι την κόρη της θα την παντρευτεί. Μόλις άκουσε τα λόγια του η Αράπισσα την ευχήθηκε και είπε για την κοπέλα της:

- Όσες μαυράδες έχει, τόσες ασπράδες να βγάλει.

Και αμέσως έλαμψε το παλάτι από την ομορφιά. Τότε το βασιλόπουλο τη φανέρωσε στο βασιλιά και γρήγορα γίνανε οι γάμοι τους.

Και ζήσανε αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα...

Περιέχονται αντούσιες Λευκαδίτικες εκφράσεις.

- Από τη συλλογή λαογραφικού υλικού της κ. Ειρήνης Κατσαρού.